

Offensiv fredspolitik

1. september lanserer Norges fredsråd kampanjen «Fredspolitisk regnskap 2009». De ønsker mer fokus på ikkevoldspolitik i valgkampen.

AV ANITA V. MATHISEN

«Fredspolitisk regnskap 2009», hva innebærer det, Alexander Harang, styremedlem i Norges fredsråd? – Vi har samarbeidet med Norsk Tjenestemannslag om et større valgkampprosjekt, hvor vi har analysert alle partienes fredsprofil i programmene deres for Stortingsvalget 2009. Under lanseringen på Litteraturhuset vil de politiske partiene som analyseres få respondere på funnene, samtidig som vi inviterer til fredspolitisk debatt partiene i mellom.

– Ser du noen bedring eller forverring i forhold til tidligere valgkampene? – Fredsbevegelsen har siden 2005 studert partienes programutvikling, og det er spesielt interessant å se hvordan de radikale partiene har overtatt opposisjonsrollen som de borgerlige tidligere har hatt. Partiet Rødt og Miljøpartiet De Grønne kommer godt ut i fredspolitiske spørsmål. Venstre og Krf står fortsatt sterkt mot våpenhandel, men Høyre og Fremskrittspartiet nevner det ikke med et ord. Man kan argumentere for at høyresiden ikke har noen nedrustningspolitikk, ut fra deres omtale av dette i deres partiprogram. Frp sier i sitt program at grunnpilarene for Norges internasjonale samarbeid skal være NATO og EU, ikke FN. Dette strider i høyeste grad mot det fredsbevegelsen står for. Det er også forunderlig at Høyre er så tilsynelatende likegyldige i fredspolitikken, når de selv var såpass offensive på atomnedrustning, da de selv hadde Utenriksdepartement.

– Hvordan vil dere jobbe disse to siste ukene før valget? – Norges fredsråds har gjennom dette prosjektet definert ti fredspolitiske

indikatorer. De er; konvensjonell nedrustning og atomnedrustning, NATOs krigføring i Afghanistan, kvinner, fred og sikkerhet, norsk våpeneksport og internasjonal våpenhandel, alternativer til militær verneplikt og forholdet til kvinnelig verneplikt, defensiv norsk forsvarspolitik, sivile fredsstyrker, støtte til fredsbevegelsen, fredsundervisning og fredskultur og styrking av folkeretten og FN-pakten.

Vi vil få frem hva partiene står for i programmene sine, men vi kommer ikke til å gi oss etter den 14. september. Vi kommer til å jobbe opp mot de neste programmene for å få satt disse sakene på dagsorden.

– Ifølge Tore Slaatta, professor i medievitenskap ved Universitetet i Oslo, er valgkampjournalistikken forenklet med nasjonalt og lokalt overfokus, og står i et misforhold til økende globalisering. Hva tenker du om det? – Det er et godt poeng. NATO-pakten, som har omfattende konsekvenser på globalt nivå, diskuteres svært lite. Fredsorganisasjoner får ikke presentert alternativer til krigføring. Vi ønsker en debatt om hvordan vi kan legge til rette for et ikke-voldelig samfunn, både nasjonalt og internasjonalt, men noen ganger virker det litt meningsløst, ettersom vi ikke slipper så lite til i debatten.

Til Ny Tid 21. august uttalte partisekretær i Arbeiderpartiet Raymond Johansen at mediene må ta meste parten av skylden for at viktige saker ikke står på dagsorden under valgkampen. Er det politikerne eller mediens skyld at

FOKUS: Alexander Harang leder Norges fredsråd med 22 medlemsorganisasjoner. FOTO: SCANPIX.

viktige saker ikke kommer frem i valgkampen? – Begge parter må helt klart ta ansvar for dette, men generelt vil jeg si at politikerne setter dagsorden. Bare se på spørsmålet om oljeboring i Lofoten og Vesterålen. Det er ikke media som har gjort dette til en stor valgkampsak, men SV. Hvis politikerne hadde hatt tilsvarende engasjement i Afghanistan-spørsmålet og amerikanernes rakettskjoldprogram i Europa, kunne de også blitt valgkamp-saker. Vi ser også at det er stort folkelig engasjement rundt Norges våpeneksport til Irak. Mange er skeptiske til at Norge bidrar til og tjener penger på krigføring. Likevel er det lite oppmerksomhet rundt dette i media, selv om jeg ikke kan se at saken er medieuvnlig. Om politikerne hadde fokusert på våpenhandel, ville nok mediene tatt saken. ■

Norges fredsråd (NFR):

- grunnlagt 25. oktober 1945
- har 22 medlemsorganisasjoner
- arbeider for bedre rammebetingelser for norsk fredsarbeid

Fem på gata i La Plata

Argentinas regjering og fotballforbund vil samarbeide om tv-sendingene og få kampene i øverste divisjon til å bli vist i åpne tv-kanaler. Hva syns du om at tv-sendingene «forstatliggjøres»?

TEKST OG FOTO: LILY YULIANTI FARID, LA PLATA, ARGENTINA

Norma Villagra, 49, kokerska.

– Jeg er interessert i fotball. Det er bra at alle kan se kampene, men staten burde bruke pengene på andre ting.

Marcos Rodríguez, 49, taxisjåfør.

– Det er en bra avtale for begge! Fotballforbundet brøt kontrakten

med selskapet som hadde rettighetene fordi forbundets del av overskuddet ble for liten. Regjeringen vil få tilbake mer enn hva de satsar og fotballforbundet kommer til å tjene mer enn tidligere.

Luciano Piñero, 23, arbeider som vakt på et privat sikkerhetselskap.

– Jeg syns det er utmerket! Staten

kommer til å tjene pengar og det vil skape flere arbeidsplasser.

Graciela Abal, 45, sosialarbeider.

– Jeg syns det er fantastisk! Fotball er en nasjonalsport og alla burde ha mulighet til å følge sitt favorittlag.

Gastón Menvielle, 21, studerer informasjonsteknikk.

– Det er bra. Det er en medborgerlig rettighet å se på fotball. Forhåpentligvis kan statens innblanding setta en stopper for korrupsjon i fotballforbundet.